

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

București, Str.Stavropoleos nr.6, sector 3, România, CP 030084, CIF 20329980,
Tel. +4 021 3104641, Fax. +4 021 3104642, +4 021 8900745, www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. .../.../...

Data: ....

Prin contestația nr.2007/28.03.2016, înregistrată la C.N.S.C. sub nr.8821/28.03.2016, formulată de ..., cu sediul în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ... având C.U.I. RO ... reprezentată legal prin director general ..., împotriva răspunsului la solicitarea de clarificări postată, în SEAP, în data de 24.03.2016, de către ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin cerere de oferte, a contractului de servicii având ca obiect „...”, s-a solicitat suspendarea procedurii de atribuire, precum și anularea procedurii de atribuire și a tuturor actelor subsecvente acesteia, conform art.278, alin.2 din O.U.G. nr.34/2006.

În baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de ..., cu sediul în ..., în contradictoriu cu ..., cu sediul în ....

Dispune continuarea procedurii de atribuire.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii, se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei, s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația înregistrată sub numărul de mai sus, ... critică răspunsul la solicitarea de clarificări postat, în SEAP, în data de 24.03.2016, de către ..., în cadrul procedurii de atribuire, prin cerere de oferte, a contractului de servicii având ca obiect „...”, solicitând suspendarea procedurii de atribuire, precum și anularea procedurii de atribuire și a tuturor actelor subsecvente acesteia, conform art.278, alin.2 din O.U.G. nr.34/2006.

În motivarea contestației, ... susține că se impune măsura suspendării procedurii de atribuire motivat de faptul că răspunsurile autorității contractante modifică, în mod substanțial, documentația de atribuire, creând o stare de confuzie, inclusiv în privința legalității procedurii de atribuire și punând ofertanții în imposibilitatea de a elabora oferte conforme și competitive.

Astfel, în opinia contestatorului, procedura de atribuire este nelegală din multe puncte de vedere, mai ales în ceea ce privește tipului de contract ce face obiectul prezentei proceduri și posibilitatea de obținere a autorizărilor legale și a prestării practice a serviciilor.

Având în vedere că activitatea de transport deșeuri municipale sau similare acestora este o activitate din componența serviciului public de salubritate a localităților, așa cum este reglementată de Legea nr.101/2006, contestatorul precizează, raportat la art.2 alin.8 din legea menționată, că se poate încheia numai un contract de delegare a gestiunii, care implică anumite formalități impuse de lege pentru a fi valabil, operatorul trebuind să fie licențiat, inclusiv să obțină o extindere a licenței pentru activitatea care face obiectul acestui contract. Există și o intercon condiționare, după cum se susține, în sensul că pentru a fi licențiat operatorul, contractul încheiat trebuie să fie unul de delegare a gestiunii, deoarece numai pentru astfel de contracte se acordă licență. Dacă procedura ar continua fără ca aceste aspecte să fie clarificate, opinează contestatorul, ar fi posibil ca ea să fie inutilă, deoarece, dacă se va încheia un alt tip de contract, nu se va putea obține licența, iar serviciul nu va putea fi prestat.

De asemenea, susține contestatorul, răspunsurile autorității contractante la majoritatea întrebărilor sunt lipsite de claritate, sunt foarte scurte, nu limuresc problemele, ba chiar nu răspund la întrebările puse, ceea ce face imposibilă elaborarea de oferte.

În continuare, contestatorul precizează că autoritatea contractantă a răspuns, în mod confuz, la prima întrebare legată de modul în care înțelege să definească și să încadreze activitatea care face obiectul contractului, răspunsul formulat putând conduce la concluzia că nu este vorba despre un contract de delegare de gestiune.

Luând în considerare și alte texte din conținutul răspunsului, contestatorul opinează că, pentru autoritatea contractantă, "contract de delegare a gestiunii" și "contract de servicii" ar fi două noțiuni oarecum antitetice, sau care se exclude reciproc. Aceasta face o confuzie între criteriile de clasificare a contractelor, amestecând, tipurile de contracte definite prin O.U.G. nr.34/2006 cu tipul de contract definit prin Legea nr.51/2006 a serviciilor de utilități publice, preluat și în Legea nr.101/2006 a serviciului public de salubritate a localităților.

Prezentând etapele pe care le presupune delegarea serviciului, sau doar a unor activități din componența acestora, contestatorul precizează că nesocotirea acestora conduce la încheierea unui contract nelegal, deoarece formalitățile impuse de lege au ca scop protecția unor interese publice, legate de protecția mediului, de sănătatea publică, de eficiența serviciului în ansamblul său. În absența unui studiu de oportunitate, în condițiile în care serviciul de colectare și transport al deșeurilor municipal ar fi deja asigurat printr-un contract încheiat în urma unei licitații publice, apreciază contestatorul că însăși oportunitatea unui astfel de contract este pusă sub semnul întrebării.

Având în vedere că autoritatea contractantă a impus un caiet de sarcini specific contractului de delegare de gestiune, solicitând totodată ofertanților să dețină licența specifică exclusiv acestui tip de contract, contestatorul apreciază că, în cazul în care nu este vorba de un contract de delegare a gestiunii, trebuie să se renunțe la această cerință de calificare, ceea ce implică modificarea criteriului de calificare referitor la capacitatea de exercitare a activității profesionale, deoarece, pentru servicii care nu fac obiectul unei delegări de gestiune cerința ar fi excesivă, astfel de servicii putând fi prestate și de ofertanții care nu dețin licența ANRSC, măsura ce se impune fiind anularea procedurii de atribuire conform art.179, alin. 4 din O.U.G. nr.34/2006.

Un răspuns confuz al autorității contractante este și cel de la punctul c, unde se precizează că este vorba despre o activitate de transport și depozitare a deșeurilor de la stația de sortare la un depozit autorizat, iar containerele de "precolectare" sunt de tip Abroll, necesare pentru transportul deșeurilor la depozit. Invocând definiția termenului de "precolectare", aflată la pct.4.36 din Ordinul nr.111/2007 al ANRSC, abrogat prin Ordinul nr.82/2015, care nu preia definiția însă folosește termenul la art.18 alin.2, făcând referire la Standardul SR 13387:1997, care este în vigoare, se poate considera, în opinia contestatorului, că este vorba de strângerea și depozitarea temporară a deșeurilor în aceste containere al căror conținut urmează să fie transferat în containere de colectare și transport, sau ele sunt niște containere de transport?

Coroborând răspunsurile între ele și cu alte date din documentația de atribuire, situația devine și mai confuză, în opinia contestatorului, având în vedere că s-a precizat faptul că există o rampă de descarcare/încărcare, iar deșeurile sunt descărcate din autocompactoare în containere. De asemenea, se mai precizează că deșeurile sunt sortate și sunt încărcate cu

încărcătorul frontal în containere. Descrierea este confuză și marcată de contradicții, apreciază contestatorul, deși autoritatea contractantă are obligația, conform art.28 alin.2 din H.G. nr.925/2006, de a răspunde, în mod clar, complet și fără ambiguități, cât mai repede posibil, la orice clarificare solicitată, într-o perioadă care nu trebuie să depășească, de regulă, 3 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări din partea operatorului economic, ceea ce în cazul de față nu s-a întâmplat.

Într-o altă critică, contestatorul susține că serviciul de colectare și transport al deșeurilor municipale din ... este prestat, în mod ilegal, de către actualul prestator care nu este licențiat, autorizat pentru prestarea acestui serviciu.

Astfel, precizează contestatorul, răspunsul de la pct.4 pornește de la o premisă neadevărată, susținută chiar de autoritatea contractantă. Ordinul de începere a prestării serviciului de către operatorul desemnat câștigător al licitației a fost dat de către ..., însă ... a refuzat accesul operatorului pe teritoriul municipiului, prestând în continuare serviciul prin propria Direcție de Utilități Publice.

Contestatorul precizează că autoritatea contractantă încearcă să-i impună închirierea stației de sortare a deșeurilor, fără a organiza o procedură legală de achiziție, solicitând pur și simplu o ofertă care ar urma să fie aprobată prin Hotărârea Consiliului Local, propunere la care nu poate răspunde, întrucât, pe lângă modul nelegal în care este organizată achiziția, stația este inclusă în obiectul unei licitații de operare a instalațiilor de tratare a deșeurilor, organizată de ..., licitația fiind în desfășurare, în acest moment.

Potrivit contractului, ... are obligația de a prelua o parte din personalul Direcției de Utilități Publice, după cum se susține, demersurile în acest sens fiind făcute deja, singurul impediment fiind generat de refuzul autorităților municipale de a permite preluarea serviciului. Colectarea și transportul deșeurilor vor fi asigurate de ..., fracțiile nereciclabile la depozitul ecologic de deșeuri, iar fracțiile reciclabile la stația de sortare.

De asemenea, contestatorul precizează că, în cadrul contractului, până la preluarea Stației de sortare de către ofertantul câștigător al procedurii, societatea sa poate asigura transportul refuzului de sortare la același depozit ecologic.

Contestatorul arată că în cazul în care obiectul serviciilor de transport ar fi fost deșeuri reziduale rezultate în urma sortării, atunci ar fi putut realiza transportul lor, însă, dacă este vorba de deșeuri municipale reziduale mixte colectate de pe raza municipiului, ar însemna să participe la o procedură prin care se angajează să preia de la municipalitate deșeurile care ar fi trebuit să fie colectate de societatea sa, și să le transporte la depozit.

Astfel, susține contestatorul, motivul pentru care a solicitat codurile deșeurilor ce urmează a fi transportate a fost acela de a clarifica despre ce categorii de deșeuri este vorba și dacă acestea sunt cele care fac obiectul contractului deja încheiat sau sunt alte deșeuri.

Inițial, după cum se arată, autoritatea contractantă a încercat să disimuleze obiectul contractului neprecizând codurile deșeurilor ce urmează a fi transportate, iar, ulterior la solicitarea de clarificări, aceasta a răspuns ambiguu în același scop. Altfel spus, susține contestatorul, dacă obiectul contractului este format din fracția reziduală rezultată în urma procesului de sortare a deșeurilor reciclabile, theoretic, ar putea fi delegată provizoriu activitatea de transport a lor la deposit, însă dacă este vorba de fluxul de deșeuri municipale reziduale sau biodegradabile, atunci acestea fac obiectul unui contract pe care ... l-a încheiat deja, iar ele nu ar avea cum să ajungă în stația de sortare. În stația de sortare ar trebui să ajungă doar fluxul de deșeuri reciclabile, care trebuie sortate, proces în urma căruia ar rezulta fracția de refuz de sortare, iar acesta ar fi sensul documentației inițiale.

Apreciază contestatorul că, având probabil intenția ascunsă de a continua clandestine activitatea de colectare a deșeurilor municipale, dar neavând capacitatea de transport, municipalitatea a încercat disimularea achiziției de servicii de transport al deșeurilor menajere în activitate de transport al deșeurilor rezultate în urma sortării reciclabile, însă, în urma solicitării de clarificări, deși la pct.5 dă un răspuns ambiguu, totuși vorbește clar despre deșeuri menajere colectate de pe platformele din municipiu, schimbând sensul activității, prin includerea clară în obiectul contractului a altor deșeuri decât a celor rezultate în urma sortării, în ciuda faptului că în documentația inițială au lăsat să se înțeleagă, printr-o exprimare neclară, că ar fi vorba despre deșeuri rezultate în urma sortării. Răspunsurile 10 și 11, după cum se arată, întăresc această concluzie, în ciuda faptului că se evită în continuare precizarea codului de deșeu pentru a nu se putea face o identificare precisă a acestora.

Precizează contestatorul că la cererea sa de a se indica codurile deșeurilor s-a răspuns prin indicarea codului CAEN specific activității de colectare de deșeuri, deși codurile de deșeu nu au nicio legătură cu codurile CAEN, fiind stabilite prin H.G. nr.856/2002.

Având în vedere că:

- răspunsul la solicitarea de clarificări ar determina, fie modificarea unui criteriu de calificare prin eliminarea cerinței referitoare la deținerea licenței ANRSC, fie modificarea documentației de atribuire transformând obiectul acesteia din delegare de gestiune, într-o simplă prestare de servicii care nu implică formele speciale de realizare a gestiunii impuse de legislația specifică din domeniul serviciilor de utilitate publică;

- se încearcă disimularea obiectului real al contractului pentru a evita formalitățile specifice (studiu de oportunitate, dezbatere publică, aprobare prin HCL a documentației de atribuire) și a putea transfera activitatea care face obiectul unui alt contract, deja încheiat, în cadrul unui nou contract;

- autoritatea publică locală încearcă prin acest demers să găsească o cale de a împiedica derularea normală a contractului de colectare a deșeurilor municipale deja încheiat de ... în care ... este membru,

contestatorul solicită anularea procedurii și a tuturor actelor subsecvente acesteia, conform art.278 alin.2.

În drept, se invocă prevederile art.78, alin.2, art.179, alin.4, art.255 din O.U.G. nr.34/2006, art.29, alin.2, alin.3, alin.6 din Legea nr.51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, art.2, alin.8 din Legea nr.101/2006 a serviciului de salubritate a localităților .

Ca mijloace de probă, au fost depuse, în copie, înscrisuri.

Prin punctul de vedere nr.15398/30.03.2016, înregistrat la C.N.S.C. cu nr.9293/31.03.2016, ... a reiterat argumentele formulate în cadrul punctului de vedere cu privire la cererea de suspendare a procedurii de atribuire, iar, pe fondul cauzei, a solicitat respingerea contestației formulată de ..., ca nefondată și neîntemeiată, și continuarea procedurii de atribuire.

Pe fondul cauzei, referitor la criticile formulate de contestator, autoritatea contractantă precizează că, prin inițierea procedurii de atribuire a unui contract de prestări servicii de transport și depozitare deșeuri până la intrarea în efectivitate a activității operatorilor economici desemnați de ..., se asigură continuitatea serviciului public în perioada respectivă, și numai în situația învederată de contestator în care s-ar fi organizat o procedură de delegare de gestiune a serviciilor de colectare, transport și operare a stației de sortare, ar fi fost o procedură al cărei obiect s-ar fi suprapus peste obiectul celor două proceduri organizate de ....

Cerința referitoare la deținerea licenței ANRSC este motivată, după cum susține autoritatea contractantă, de faptul că activitatea de transport deșeuri nu poate fi efectuată de orice operator care deține doar licența de transport.

Așa cum rezultă și din modelul de contract, parte a documentației de atribuire, susține autoritatea contractantă că prestarea serviciilor de transport și depozitare deșeuri este imperios necesară și oportună în perioada de tranziție către începerea prestării efective a activităților de către titularii contractelor de gestiune delegată.

În această situație, autoritatea contractantă precizează că nu are posibilitatea de a atribui un nou contract de delegare de gestiune întrucât nu sunt întrunite condițiile atribuirii unui astfel de contract, iar pe de altă parte, până la finalizarea procedurii organizată de ADIS și începerea executării contractelor de gestiune delegată, se află în situația de stocare a deșeurilor într-un depozit necontrolat, ceea ce ar contraveni normelor legale privind protecția mediului.

Prin urmare, anularea procedurii de atribuire ar conduce, în opinia autorității contractante, la imposibilitatea depozitării deșeurilor, cu consecințele de rigoare impuse de legislația mediului, întrucât data atribuirii contractului de delegare a gestiunii serviciilor de operare a instalațiilor de deșeuri în județul Bacău, este incertă.

Astfel, se arată că, până la preluarea activității de către titularii contractelor de gestiune delegată, colectarea și transportul deșeurilor municipale din ... sunt realizate de Direcția de Utilități Publice din cadrul ..,

deoarece operatorul desemnat de .. nu s-a prezentat în vederea preluării bunurilor concesionate prin încheierea unui protocol de predare-primire, așa cum este prevăzut în contractul de delegare de gestiune.

Mai mult, se arată că, până la data de 11.01.2016, când ar fi trebuit să înceapă executarea contractului de delegare a gestiunii, ... nu a transmis către ... ordin/notificare privind începerea prestării serviciilor.

În ceea ce privește stația de sortare, autoritatea contractantă precizează că ... a solicitat o ofertă de preț pentru prestarea serviciilor de sortare deșeurilor, iar prin răspunsul transmis i s-a adus la cunoștință faptul că UAT Moinești nu este prestator de servicii pentru terți, prin urmare nu sunt stabilite tarife pentru astfel de activități, iar în cazul în care dorește să utilizeze stația, are posibilitatea de a depune o ofertă de preț ce urmează a fi supusă spre analiză și aprobare Consiliului Local.

Susținerea contestatorului potrivit căreia, până la preluarea stației de sortare de către ofertantul câștigător, poate asigura transportul refuzului de sortare la depozitul ecologic, nu poate fi acceptată, în opinia autorității contractante, întrucât nu este posibil decât prin participarea la procedura de atribuire întrucât valoarea serviciului în cauză nu permite atribuirea directă a contractului, deoarece poate fi depășit pragul valoric care impune organizarea unei proceduri de achiziție publică, necunoscându-se, cu certitudine, perioada în care vor fi prestate.

De asemenea, susține autoritatea contractantă, este lipsită de temei afirmația contestatorului cu privire la „delegarea provizorie” a activității de transport a fracțiilor reziduale rezultate în urma procesului de sortare a deșeurilor reciclabile, pe care o sugerează ca o procedură de aplicat, întrucât legislația în materie nu prevede o astfel de procedură, ci doar delegarea gestiunii serviciului de salubritate pe o perioadă de până la 35 de ani, acesta cuprinzând mai multe activități, nu doar cea evocată de contestator.

În concluzie, se apreciază că singura opțiune a autorității contractante de a înlătura efectele disfuncționalităților constatate la începerea executării contractelor de delegare de gestiune atribuite sau în curs de atribuire de către ... este cea a încheierii unui contract de prestări de servicii de către ....

Față de cele prezentate, autoritatea contractantă apreciază că, prin solicitarea de anulare a procedurii de atribuire, contestatorul încearcă să determine ... să accepte prestarea serviciilor, în baza contractului de delegare a gestiunii al cărui titular este, în condiții evident dezavantajoase atât pentru autoritatea publică, cât și pentru comunitate, precum și să-i fie atribuit, în mod direct, serviciul de transport deșeurilor reprezentând fracția de refuz de sortare până la atribuirea contractului de gestiune delegată care include această activitate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse, în copie, documente aflate la dosarul achiziției publice.

Față de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

La data de 16.03.2016, ... a inițiat procedura de atribuire, prin cerere de oferte, a contractului de servicii având ca obiect „...”, sens în care a publicat, în SEAP, invitația de participare nr.38215956/16.03.2016.

Valoarea estimată a contractului este cuprinsă între 290.736 lei și 436.104 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”.

Împotriva răspunsului la clarificări publicat, în SEAP, la data de 24.03.2016, ... a depus, în termen legal, prezenta contestație.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată:

..... critică, prin contestație, răspunsul la clarificări publicat, în SEAP, la data de 24.03.2016, susținând că acesta nu respectă rigorile art.78 alin.2 din ordonanța de urgență (cărui îi corespunde textul legal inserat în contestație), fiind unul neclar și ambiguu.

Consiliul reține că răspunsurile criticate sunt cele formulate la punctele 1 și 4 din cadrul actului atacat, în legătură cu care contestatorul afirmă:

- relativ la răspunsul de la pct.1, se arată că autoritatea contractantă amestecă tipurile de contracte definite prin O.U.G. nr.34/2006 cu tipul de contract definit prin Legea nr.51/2006 a serviciilor de utilități publice, preluat și în Legea nr.101/2006 a serviciului public de salubritate a activităților, în sensul că organizează o procedură de atribuire a unui contract de servicii însă utilizează o documentație specifică unei delegări de gestiune, fiind precizată cerința de a se prezenta *„Licență eliberată de ANRSC în condițiile Legii 101/2006 privind serviciul public de salubritate a localităților valabilă la data limită de depunere a ofertelor/documente echivalente pentru operatorii economici străini.”*, cerință în legătură cu care contestatorul afirmă ***„Dacă Autoritatea susține că nu este vorba de un contract de delegare a gestiunii, atunci trebuie să renunțe la această cerință de calificare ceea ce ar implica o modificare a criteriului de calificare referitor la Capacitatea de exercitare a activității profesionale, deoarece, pentru servicii care nu fac obiectul unei delegări de gestiune cerința ar fi excesivă, astfel de servicii putând fi prestate și de ofertanți care nu dețin licența ANRSC.”***;

- relativ la răspunsul de la pct.4, se arată că autoritatea contractantă pornește de la o premisă neadevărată, deoarece ordinul de începere a prestării serviciului de către operatorul desemnat câștigător al licitației pentru delegarea gestiunii serviciului public de salubritate a fost dat de către .., însă ... refuză accesul operatorului pe teritoriul municipiului

Moinești, urmărind să încheie un contract de servicii în obiectul căruia se regăsesc activități care fac obiectul contractului de delegare de gestiune deja încheiat, concluzie care ar fi întărită de răspunsurile de la pct.5, 10 și 11.

Dispozițiile art.78 alin.2 din O.U.G. nr.34/2006 cu modificările ulterioare, invocate de contestator, prevăd că:

„Autoritatea contractantă are obligația de a răspunde, în mod clar, complet și fără ambiguități, cât mai repede posibil, la orice clarificare solicitată, într-o perioadă care nu trebuie să depășească, de regulă, 3 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări din partea operatorului economic.”

Verificând răspunsurile criticate, prin prisma dispozițiilor legale susenunțate, Consiliul apreciază că sunt corelate cu întrebările adresate, sunt coerente și lămuritoare, astfel că nu se poate reține a fi fost încălcată obligația stabilită de textul legal enunțat.

Față de criticile din contestație, Consiliul determină, însă, că ceea ce critică contestatorul nu este răspunsul la clarificări, ci înscrisurile prin care a fost inițiată în mod public procedura, respectiv invitația de participare nr.385956/16.03.2016 și documentația de atribuire, acestea fiind cele în care se regăsesc criteriul de calificare privitor la depunerea licenței ANRSC, dar și aspectele legate de tipul contractului ce se va încheia și obiectul său.

Această concluzie este confirmată de afirmațiile contestatorului potrivit cărora ***“legalitatea prezentei proceduri este profund îndoielnică din mai multe puncte de vedere, dar mai ales în privința tipului de contract care ar putea fi încheiat și a posibilității de a obținere a autorizațiilor legale și a prestării practice a serviciilor”***, dar și de afirmațiile conform cărora:

“În lumina celor expuse, având în vedere

-faptul că răspunsul la solicitarea noastră de clarificări ar determina, fie modificarea unui criteriu de calificare prin eliminarea cerinței privitoare la deținerea licenței ANRSC, fie modifică documentația transformând obiectul acesteia din delegare de gestiune, într-o simplă prestare de servicii care nu implică formele speciale de realizare impuse de legislația specifică din domeniul serviciilor de utilitate publică;

-se încearcă disimularea obiectului real al contractului pentru a evita formalitățile specifice (studiu de oportunitate, dezbatere publică, aprobare prin HCL a documentației de atribuire) și a putea transfera activitatea care face obiectul unui alt contract, deja încheiat, în cadrul unui nou contract;”.

În esență, contestatorul aduce în discuție probleme ce privesc legalitatea și oportunitatea inițierii procedurii, care, indubitabil, puteau fi puse doar la momentul la care aceasta a fost făcută publică, respectiv la momentul publicării invitației de participare și documentației de atribuire.

Un argument în plus în sensul că ceea ce atacă contestatorul este invitația de participare și documentația de atribuire, deși se indică fără echivoc actul atacat, este reprezentat și de faptul că o eventuală obligare a autorității contractante de a răspunde strict întrebărilor adresate, nu ar fi suficientă pentru ca ... să obțină ceea ce dorește, prevederile criticate urmând a rămâne în continuare în documentația de atribuire, obligatoriu de respectat la întocmirea ofertelor.

De altfel, acesta este și motivul pentru care contestatorul solicită anularea procedurii de atribuire, iar nu obligarea autorității contractante de a formula răspunsuri clare, complete și fără ambiguități la întrebările din solicitarea de clarificări, sesizând, în fapt, că acest demers nu este suficient pentru a obține ceea ce dorește. Cu alte cuvinte, contestatorul încearcă pe calea unei solicitări de clarificări să obțină o modificare a documentației de atribuire, ceea ce nu este posibil.

Contestatorul se află în eroare considerând că simpla evocare a răspunsurilor menționate este de natură să-l repună în termenul de contestare a invitației de participare și documentației de atribuire. Dacă considera că aceste documente conțin prevederi nelegale, avea deschisă cale de atac a contestației împotriva lor, pe care trebuia să o exercite în interiorul termenelor defipte de lege.

Nicăieri în legislația în vigoare nu se prevede dreptul operatorilor economici de a solicita sau propune modificarea documentației de atribuire și, nici atât, obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită. Opțiunea modificării cerințelor impuse operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar nu o obligație, singura obligație a autorității contractante, în cazul unei solicitări de clarificări, fiind aceea de a răspunde operativ, în mod clar, complet și fără ambiguități (art.78 alin.2 din ordonanța de urgență).

Totodată, se are în vedere că, în considerarea dispozițiilor art.78 din ordonanța de urgență, solicitarea de clarificări nu poate viza decât explicarea, lămurirea unor prevederi din documentația de atribuire, acesta fiind înțelesul noțiunii de "clarificare" conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române, iar nu modificarea respectivei documentații, așa cum contestatorul urmărește să obțină.

Astfel, este evident că pretențiilor contestatorului nu li se poate da curs pe calea unei solicitări de clarificări, ci numai în cadrul unei contestații la documentația de atribuire, ceea ce nu s-a făcut.

În sensul că purtarea unei corespondențe cu autoritatea contractantă nu are ca efect prelungirea perioadei legale de formulare a contestației împotriva documentației de atribuire sau decalarea datei de la care începe să curgă acesta, s-a pronunțat și practica judiciară, relevante fiind decizia nr.1861/01.10.2009, decizia nr.1903/05.10.2009 și decizia nr.1742/19.07.2010, pronunțate de Curtea de Apel București-Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal, precum și decizia nr.1449/CA/16.12.2009, decizia nr.1462/CA/11.08.2011 și decizia nr.1518/CA/08.09.2010, pronunțate de Curtea de Apel Alba Iulia-Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Având în vedere cele ce preced, în temeiul art.278 alin.5 și 6 din O.U.G. nr.34/2006 cu modificările ulterioare, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația, procedura de atribuire urmând a fi continuată.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art.280 alin.3 din același act normativ.

PREȘEDINTE COMPLET,

...

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

....